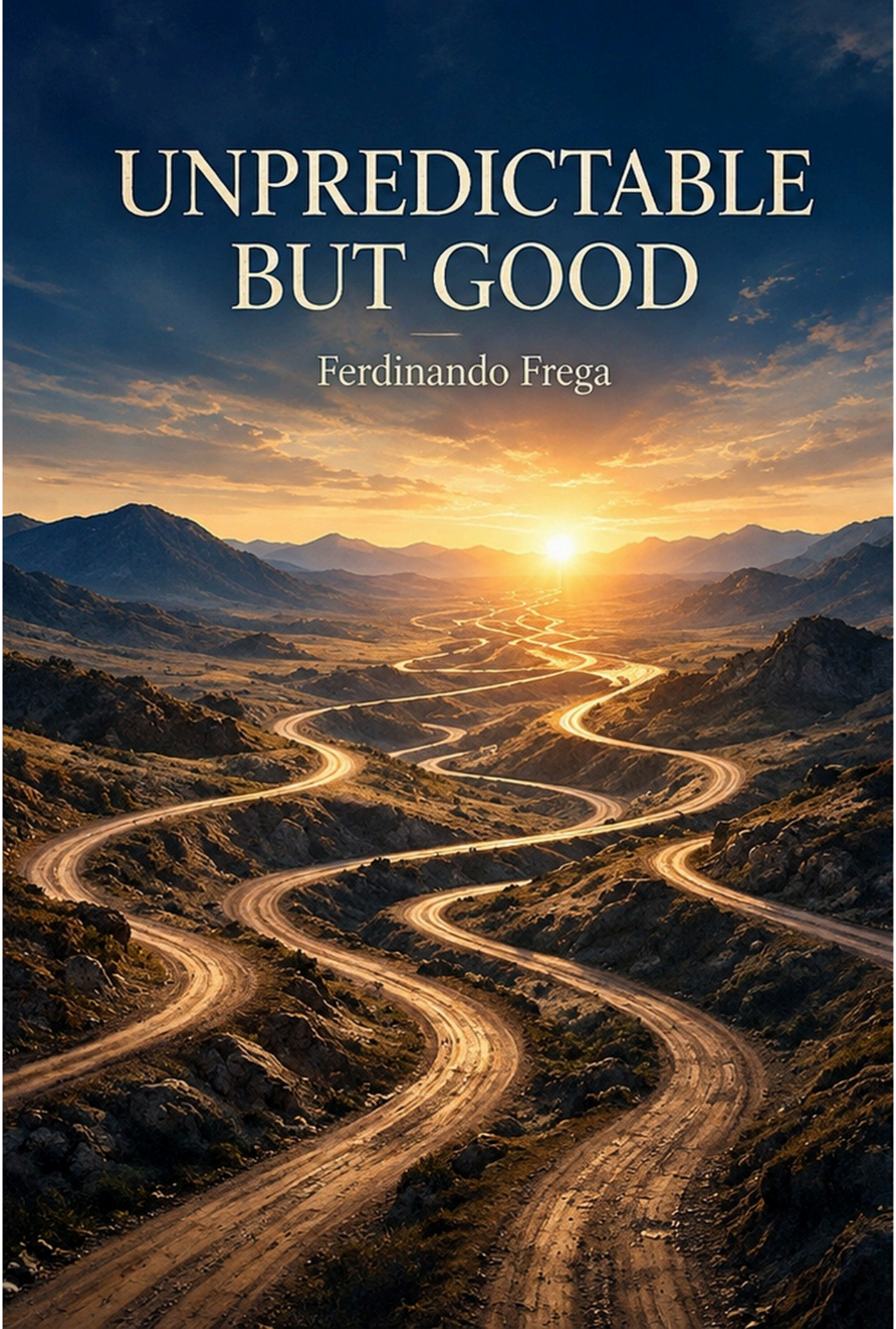
UNPREDICTABLE BUT GOOD

Ferdinando Frega

GILLETTE: KISZÁMÍTHATATLAN, DE JÓ

Kétszer született – egyszer Calabriában tévedésből, egyszer Amerikában a sors akaratából –, és a kettő között mindent felépített, ami ahhoz kellett, hogy mindkettőt kiérdemelje. Aztán hagyta beszélni a tényeket, abban a sorrendben, ahogy érkeztek – kommentár nélkül, elemzés nélkül, olyan jelzők nélkül, amelyek ne lettek volna már benne a gesztusokban.

Egy apa előtte, negyven év már bejárt úttal. Egy szórakozott gólya. Tizenegy évesen egy strand és egy nő bugyi nélkül. A Gillette mint egyetem, mint család, mint háború. Egy feleség, aki csak azt tudja, amit ő választott neki, hogy tudjon. Három gyerek – a hármas, amely mindig visszatér. Rosario, aki egy nap megvádolja, és ő ugyanúgy elköszön tőle. Nyolcvan könyv, amelyet senki engedélyét nem kérve írt meg. Egy apa, aki 2025 áprilisában meghal, és soha nem szűnik meg őt előre lökni. Egy török férfi egy nápolyi tyúkkal és már megfőzött tojásokkal. És a végén – nem epilógusként, hanem úti célként – egy amerikai éjszaka, örök nyugalom, és senki, akinek sikerülne elfelejtenie őt.

Ám e szikár sor mögött nagyobb terv húzódik. Nem életrajz – erkölcsi térkép. Egy ember pályája, aki a fegyelmet nyelvvé, a munkát identitássá, az emlékezetet építészetté alakította. Egy ember, aki úgy haladt át a rendszereken – Gillette, L’Oréal, Procter –, ahogy a kontinenseken halad át az ember: ugyanazt a pengét, ugyanazt a hitet víve magával.

Az élete nem események sorozata. A jellem geometriája: kötelesség és szabadság, apa és fiú, penge és gyengédség. Olyan elbeszélő univerzumot épített, ahol minden könyv egy DNS-töredék, minden szó egy kód, minden gesztus egy aláírás.

És ha valaki megkérdezné, ki volt ő valójában, a válasz egyszerű lenne: egy ember, aki tudott kiszámíthatatlan lenni, de jó.

Ahogy az apja mondta. Az egyetlen szavak, amelyek számítanak.

Nando